

Kyrksläotts pensionärer möter eldsjälär

När Sol-Britt Kärki planerar en utfärd för Kyrksläotts pensionärer letar hon vanligen reda på några eldsjälär att besöka. Kreativa människor som förverkligar sina drömmar förevisar gärna sitt livsverk med smittande entusiasm och besöket blir därför en härlig upplevelse. Sensommarutfärden till Skåldö och Ekenäs den 13 augusti överträffade alla förväntningar med råge. Utfärden har årtalet 1995 som gemensam nämnare. Då började den pensionerade läkaren **Göran Hampf** förverkliga sin idé att förvandla den nästan ogenomträngliga granskogen på Fåfångön till ett unikt arboretum och då vaknade idén hos **Lena** och **Bosse Andersson** att öppna ett trubadurcafé i den lilla röda stugan i gamla stan i Ekenäs.

Öuddens arboretum

1955 köpte Göran Hampfs far ett 40 hektar stort skogsområde på Fåfångön, som förbinds med Skåldö av en smal liten bro. På den nordligaste delen, Öudden skulle familjens sommarstuga byggas, den stora granskogen kom med på köpet. Men 1995 började Göran fälla de väldiga granarna.

Omkring 500 träd och buskar finns upptagna på plantlistan. I Öuddens fördelaktiga mikroklimat övervintrar såväl korkek, kinesiska tempelträd, katalpa och sydbok som magnolia, gullregn och blåregn. Metallskyltar med växternas namn på latin, svenska och finska ger önskvärd information. Det var emellertid inte eldsjälen Göran Hampf som tog emot Kyrksläotts pensionärer. Göran Hampf gick ur tiden 2015. Istället möttes vi av Görans vän **Timo Säijälä**, som varit med om att förverkliga arboretumdrömmen ända från början. Timo visar också eldsjälen entusiasm när han guidar oss. Han kunde nog utan att förtröttas ha underhållit oss hela dagen.

Vi inledde vår vandring på innergården framför husen och pagoden, byggda 1995-1998. Där står Timo mitt emellan två buddastatyer och berättar. Husen är vanliga Kontio-hus, men övre delen är vitmålad, taken ger en illusion av att vara böjda på japanskt vis och husen har en veranda på alla sidor. Pagoden har hyllor med spännande föremål, hemfraktade från Ostasien.

Vi fick också bekanta oss med sagostigen, sagoberättarstolen och apgungan. På de mest oväntade ställen kunde man få syn på trästatyer av troll och andra sagofigurer. Trädgården för synskadade är en sinnlig upplevelse. Man kan fortsätta på plankstigen för rörelsehindrade. Mera sagofigurer stimulerar upptäcktslusten. Vid slutet av stigen finns en damm med en vattensprutande fisk.

Det kändes riktigt svårt att ta farväl av Timo, men laxsoppan på Skåldörestaurangen **5 knivar** väntade. Vi hade också Skåldöfärjans tidtabell att passa innan vi fortsatte till Ekenäs.

Café Gamla Stan

I Ekenäs gjorde vi en intressant guidad rundvandring innan det var dags att söka oss till Café Gamla Stan. I skuggan under 90-åriga äppelträd kunde vi bota värkande kaffetand och frossa på jordgubbstårta.

Bosse är vissångare och på 70-talet uppträdde han på heltid som trubadur tillsammans med brodern Uffe. Därför var tanken på trubadurtisdagar inte långsökt. Kyrksläotts pensionärer fick lyssna på **Erik-André Hvidsten** till **Thomas Enroths** flyhänta accompanjemang. Repertoaren omfattade allt från sirap till skämt, från musikal till sommarsång. Dagens musikanter bjöd verkligen på sig själva. Stämningen var avspänd och gemytlig, alla trivdes så uppenbart.

Caféet har blivit ett livsprojekt för hela familjen. Kreativiteten får bakverken att blomma ut i nya smakupplevelser, vackert utformade förpackningar lockar kunder till caféstugan, konstnärslusten får sitt utlopp när små trähus för tändstickor målas eller någon får lust att göra tygtryck. Självfallet

finns också dottern Fridas skivor till salu. Dottern Emma är vegankock och får sätta sin prägel på köket. Lenas och Bosses barn, barnbarn och vänners barn sommarjobbar i caféet. Här samsas en stor sommarfamilj. Kyrksläotts Café Gamla Stan bär stark prägel av eldsjälsandan.

Kyrksläotts pensionärer tackar återigen sin reseledare för intressanta människomöten och rika upplevelser för alla sinnen.

Tove Fagerholm